

מאחריות בנוגע להשלכות בלתי רצויות של ההזמנה החריגה הזו."

"אני מבין" אומר בדיל לאיטו, "תודה." וכ־ שהוא מניח את השפופרת על כנה, ראשו סחרחר. "הכל בסדר?" שואל אלון, "אתה לא מרגיש טוב?"

"הוא תכנן את זה מראש", אומר בדיל, ומחווה לעבר אצבעו, "אם את זה הוא תכנן מראש, מה עוד הוא תכנן מראש?"

שיר אינו מבין שום דבר, אבל כיוון שלא נראה לו שהעובדה הזו משנה לבדיל, הוא בכל זאת אומר באהדה "אהה".

"אתה מבין? הוא הרי ידע עלי, וידע על היל־דים, ואחר כך נעשה מעורב בפירוויקט באופן אישי..." המחשבה על כל מה שהתחולל מאחורי גבו, גורמת לו להתקפד וללחוץ על עיניו בעזרת כריות ידיו, "אז יכול להיות, ולעולם לא נדע את התשובה, שהוא זה שדאג שיעבירו את צמח אל מינצברג, מבין?"

"אהה", אומר שיר שנית. "ולכן הוא גם שלח להם את קסדת החשיבה המטורפת ההיא", אומר בדיל, "כדי שתהיה להם דרך לבדוק ולהיווכח האם התינוק שלהם באמת פגוע או שהוא רק מעמיד פנים".

הוא משתתק, ושיר זוקף את גבותיו, "את כל זה אמר לך בטלפון הנציג של חברת וואנסס?" הוא מתעניין.

בדיל צוחק בעל כורחו, "לא", הוא אומר, "ממש לא".

"מה הם כן אמרו?" מתעניין אלון שיר, ואף על פי שפעם הייתה החברות שביניהם אמיצה מברזל, לא בטוח בדיל שהוא מסוגל להשמיע באוזניו את התשובה.

הוא צריך לעכל אותה בעצמו קודם לכן, ולמצוא דרך שבה לא יגרום לו כל העושר העצום הזה לאבד את האישיות שבנה בדי עמל בארבע השנים האחרונות.

"מעניין איפה קוסטאס קראגונים עכשיו", הוא אומר במקום להשיב, "מן הסתם מצא לע־צמו איזה מקום נאה בלי הסכם הסגרה עם הפדרציה להעביר בו את שארית חייו".

אבל הנימה הקלילה, השטחית, אינה מבטאת את תחושתו האמיתית, את הצער על כך שלא ידע מעולם עד כמה היה יקר לאיש ההוא, ולא החזיר לו מעולם אהבה על אהבתו.

"אם כך", אומר האיש שמעברו השני של הקו, "אשמח לשוחח עם מר חזון זהבי. הוא כן נמצא בסביבה?"

ראשו של בדיל מסתחרר, "לא", הוא אומר, "הוא לא נמצא בסביבה. למה?"

"מר קראגונים ביצע אצלנו הזמנה מיוחדת, וגיבה אותה בכל המסמכים המשפטיים הדרו־שים. הוא גם חתם על כתב שחרור מאחריות שפטר את חברת וואנסס מכל קשר להתפת־חויות בלתי רצויות שעשויות להיות להזמנה הזו. ולכן חברת וואנסס אינה רואה את עצמה כאשמה בעניין הזה, ד"ר בדיל".

"באיזה עניין?" שואל חלום בדיל, אבל כבר יודע לבדו את התשובה.

הזמין לא מתאים לו. אתה יכול לעזור לי לקצר הליכים ולבדוק את העניין הזה?"

הוא נותן את הזיהוי הביומטרי שלו, בעזרת ידו הימנית, ואת הזיהוי של קראגונים בעזרת ידו השמאלית, וממתין בסבלנות לתשובה.

אבל במקום תשובה מגיעה שאלה חשדנית: "אפשר לדבר עם מר קראגונים עצמו, בבקשה?" יצירתיותו של בדיל נוטשת אותו לרגע, "זה יהיה קצת מסובך", הוא אומר, "למה?"

"אני מעוניין לקבל חתימה קולית שלו לפני שאני מוסר לך את המידע", משיב המנהל הר־פואי ונשמע חשדן עוד יותר.

בדיל עוצם את עיניו, חסר אונים. "אני לא חושב שאוכל לעשות זאת", הוא מצליח לבסוף

אחד

מאמר

מיה קינן

סיפור בהמשכים

פרק קי"ג

"אבא", אומר צמח, ומושיט יד אחת לעברו של יצחק, "אמא!" חני דומעת, "קטנצ'יק", היא אומרת, "כל כך חיכנו - היא אינה מסוגלת להמשיך ולדבר, ורק אוזחת בידו הקטנה בכוח. אבל צמח מביט מעבר לכתפה, "מי זה?" הוא שואל. יצחק לא צריך להסב את ראשו. "זה חבר שלי", הוא אומר בזהירות. "אה", אומר צמח בעייפות, "בדיוק כמו בחלום שלי, מפעם, ידעתי שזה לא היה דברים בטלים". "הוא החזיר אותך הביתה", אומר יצחק ונוגע רכות בלחיו של בנו, "אבל נפצעת בדרך, אתה בטח מרגיש איך כואב לך הראש". "כן", אומר צמח, "הרופא אמר שמחזיקים לי אותו עכשיו עם ברזלים, עד שהוא יבריא". "נכון. אבל - " אבל? מעודד צמח ברפיון. "עוד לא גמרנו לטפל בך. תכף נצא מהחדר, והרופאים יכנסו, והם ייתנו לך תרופה. זה לא יכאב, ואתה יודע מה? הרופא הבטיח לי שכשתקום אחר כך מהמיטה, תהיה מה שתמיד רצית - ילד רגיל ממש".

"מר קוסטאס קראגונים ביצע הזמנה מיוחדת של דגימת טביעת האצבע שלו עם המטען הג־נטי של יורשו העתידי. כמו שאמרתי לך כבר קודם, הוא גיבה את העניין עם כל המסמכים המשפטיים הנדרשים, שפטרו את חברת וואנסס

למצוא את קולו, "למטופל שלי פגיעה קשה במיתרי הקול, הוא אינו מסוגל לדבר". "אתה שקרן צמרת", מעיר אלון מאחוריו, בקול נמוך, וההערה אינה מחזקת את בטחונו העצמי של בדיל.

בוהן פתע

תשובות מעמודים 24

1. אף לא פעם אחת
2. הלכות ליל הסדר
3. בין ישראל ללבנון
4. נחושת

5. אלפא
6. ויטראז'
7. כ- 1000 שערות
8. בערך 75.5 טון